

Ezer esateke
jo zendun bidetik...
Eta antxe, muturik,
jarraitu neban nik.

ISTINGA LOKARTUA

Ur geldia dot aurrez,
lur zar baten muga;
sasiz, zorna-bedarrez
dau gaiña, argi baga,

Igaz ura etorren
ito-itoka goitik,
gaur ezta ezer jaisten
gaiñeko usa itxitik.

Aizeak dautsaz doi-doi
egalak mugitzen,
ixillak, aragikoi,
daularik mosutzen.

Sasian txintaz dagon
txoriak al daki
bere goi-zorion
kantuaren barri?

Zugatzen amets arte
ixil lokartuan,
zaratarik bage
arrats illunduan...

Igan eztoz ederrik,
istinga zabala,
eta bai larri-miñik
i ikusiz maskala.

Igaz ura etorren
usak ixuria,
gaur ozta yak mugitzen
gaiñalde atsia.

* * *

Euskal lur begitango,
sorterri maitatu:
etzaitte jzan egundo
istinga lokartu.

BELAKIA

Argi-lore eguzkia,
aren euritan, itxas ertzez ni.
Belaki bat ertzean,
urak jaurtia, noski.

Oa, ta asetu adi;
zein arro ta galai abil urez!
Ikus, gora ta bera,
jostaillu ugin-aparrez.

Len tximur, orain ase,
ertzik ez, itxas urdiñez bakar
Gizon biotz urduri,,
aditu, egik oar!

Elaitxo bat yoako;
gain ezarri arren, geldi ezin.
Oro zorakeri uts,
ur-jolas ta ego-min.

Ni ari so, oldozkor...
Oi Jainko, Zu ez al zara itxaso?